

di finanza si conformino alle leggi adottate e stieno essi pure in armonia con quanto è in vigore nel Regno lombardo-veneto.

L'Allegato C specifica dettagliatamente tutto ciò che nel presente articolo è convenuto, e contiene le analoghe dichiarazioni anche pel Regno summentovato.

Articolo 13. Saranno conservati gli attuali prezzi dei sali vigenti nel Regno lombardo-veneto e nei due Ducati, colle eccezioni sussistenti a favore dell'Oltrepennino estense e parmigiano, a tenore delle tariffe specificate nell'Allegato D. Ciò nulla ostante rimarrà in facoltà di ciascuno Stato di modificare la propria tariffa, purchè avuto riguardo alle singole qualità dei sali, non ne abbassi i prezzi al dissotto di quelli che sono ora stabiliti nelle Provincie lombarde, da ritenersi come normali. Ognuno dei tre Stati si obbliga inoltre di non appaltare per la durata della lega l'esercizio di tal ramo di privativa.

E poichè il contratto conchiuso nel 21 febbrajo 1850 dal ducale Governo parmigiano col Conte Luigi d'Adhemar per l'appalto delle Saline di Salsomaggiore e delle altre sorgenti saline del territorio parmense riguarda semplicemente la produzione e somministrazione del sale allo Stato, così non sarà il contratto medesimo a considerarsi colpito dal suespresso divieto, qualora il ducale Governo parmigiano si obblighi a modificarlo in giusta:

a) che il sale prodotto dalle saline appaltate al Conte d'Adhemar superiore al bisogno del Ducato di Par-

tim, co v moci jest v království Lomb.-Benátském.

V příloze C. rozbirá se vše zevrubně, co v tomto článku jest umluveno a obsahují se tam podobná udání i strany dotčeného království.

Článek 13. Nynější ceny soli v království Lomb.-Benátském a v obou dvou vojvodstvích ponechávají se i s výmínkami, k prospěchu estenských a parmiských krajín zaapeninských učiněnými, podle tarify, v příloze D rozebrané. Nic méně bude každá vláda míti právo, změnití tarifu svou, pokud bude míti na zřeteli, aby ceny jednotlivých druhů soli ne-snížila pod ty ceny, které jsou nyní v království Lomb.-Benátském a které se přijímají za cenu normální.

Mimo to zavazují se všickni tři státové, že, pokud smlouva tato bude trvati, nepropachtují užívání tohoto státního monopolu.

A poněvadž se smlouva, jižto vláda parmská dne 21. února r. 1850 s hrabětem Ludvíkem Adhemarem strany pachtu soliváren Salsomaggiorských a jiných pramenů slaných v Parmsku uzavřela, týká toliko dělání a dovážení soli pro stát, nebude se pokládati zato, že by se zápo- věď ta vztahovala na tuto smlouvu, pakli se vláda parmská zaváže, že jí takto změni:

a) aby sůl ze soliváren hraběti Adhemarovi propachtovaných, kteráž potřebu vojvodství Parmského bude